

Babics Imre

Templomkert

A csöpp templomkertben a hamisciprusok,
tuják, vadgesztenyék
fölött a vén hárs, miként az őrangyaluk,
s holtakéi is. „Ne még!”:
sötét hajnalon mind egy élőknek susog,
ki belül épp fizetett harangszóba jut,
„Mire is kellenék?”
Elunta jelenét.

S érc zúgásában kuksol, mint vadász lesen,
miközben buszra száll,
hogy részt vegyen egy nyitott feketemisén,
hol cserepes a száj,
mert a lélekaszály:
tévhit láza... s ukrán, rutén, tudomiséen
aranyfogú gőgje harapja élesen:
megmutatni muszáj.

S „Ti szegény magyarok!”
hangzik majd felé gúnyosan a vár előtt,
mit népe épített, s védett hősiezen;
a gyomra kavarog,
s tudja, ő templomkert, hol holtak, évelők
együtt zúgják élőknek: Ne add fel te sem,
kitárhatod karod...

...vagy ahogy akarod.

Vári Fábrián László otthonában:
Babics Imre, Prágai Tamás,
Szabó Palócz Attila

A vereckei emlékműnél:
Babics Imre, Szondi György,
Vári Fábrián László,
Szabó Palócz Attila

A munkácsi várban